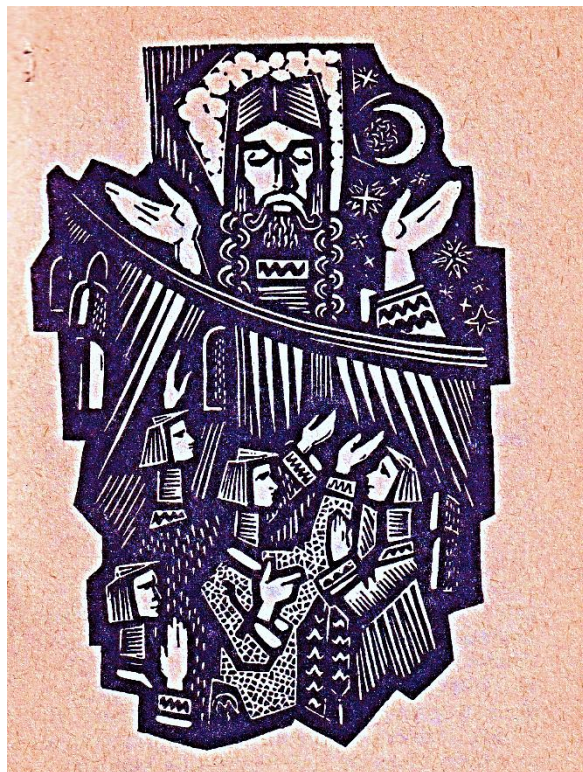

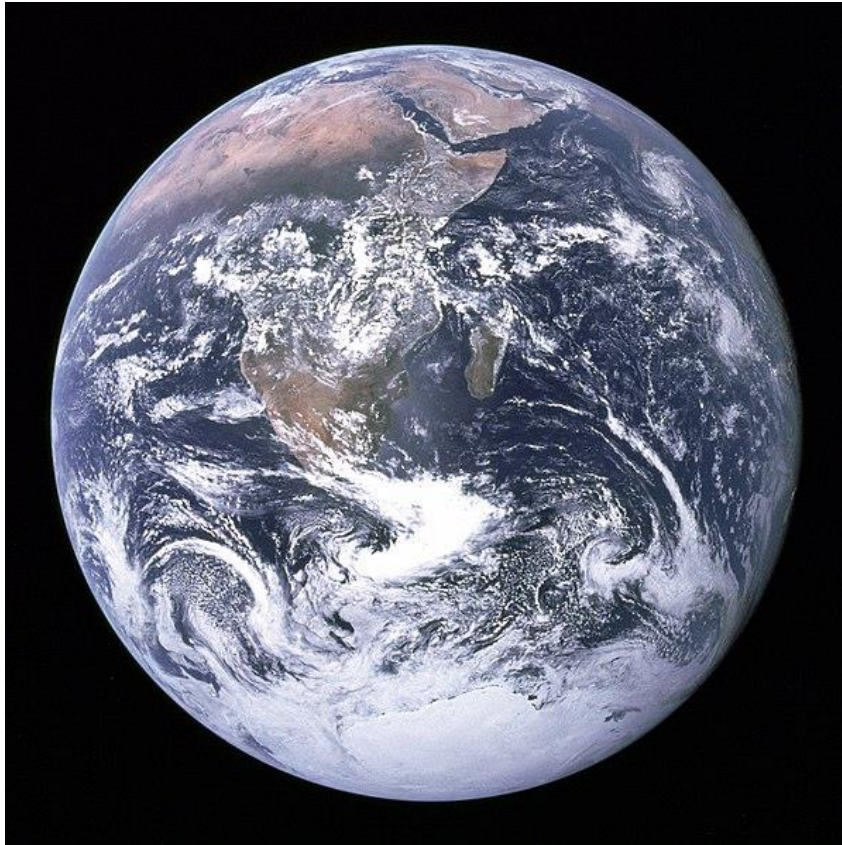
Imádkozom

Csiby Mihály linómetszete

MIATYÁNK – Mindenség teremtője, kerestelek a kék égen, a csillagok között, és idelent a földön. Kérdezem Ki vagy, hol szólhatók Hozzád, mi okon teremtődtem? Földi utamra kapott feladataim teljesítésével elérhettem szíved szeretetét? Utaztam életem csikorgó sínjein. Suhanó szerelvények ablakaiból búzaföldek, mezők, erdők, szarvasok látványa tárult elém. Dombok, hegyek magasodtak. Felröppenő madarak tollainak színessége csalta szemem tükrére a mosolyt. Székelységemre a magasban szárnyaló turul emlékeztetett. Földi világ. Napunk bolygóival. Ezen túl mi van?

Atyám! Emberi ésszel odáig jutott el a tudós embersokaság, az történhetett, milliárd évekkel ezelőtt lehetett egy ősrobbanás. Valami lehetett, hiszen létezik a mindenség, melynek végtelenségében elhelyezted a mi igen piciny Földi világunkat. A világmindenségen munkálkodtál és ma is irányítod működő erővel a fennmaradást, amit az emberi értelem törvényeivel bizonyít. Nem vonhatja az ember kétségbe, szükség volt végtelen erőre a semmiből való teremtéshez. Mivel Atyám, egyedül Te rendelkezel végtelen erővel, – Te vagy egyedül a végtelen lényeg –, ezért Atyám, te voltál képes teremteni. Hallgasd meg könyörgésemet. Feltekintek a csillagos égre, láthatom a világegyetem egy kis részét, egy ragyogó csillagvilágot. Ebben a galaxisban éli életét, szeretetre méltó naprendszerünk.

NASA/Apolló 17 1972. december 7.

Teremtő Atyám! Hozzád imádkozom.

Csodálatos gondoskodásod az életről, a Föld nevű bolygón kibontakozott egy élővilág. A prófétával üzented: *„Azután az Úristen az emberből kivette egyik oldalcsontját, s a helyét hússal töltötte ki. Azután az Úristen az emberből kivett oldalcsontból megalkotta az asszonyt, és az emberhez vezette. Az ember így szólt: Ez már csont a csontomból és hús a húsemból. Asszony a neve, mivel a férfiből lett”* (Ter 2. 22 – 23).

Emberré teremtettél. Létesítettél az emberpárban egy-egy sejtet, melyek egyesülésük pillanatában két ember-félből hajtják végre parancsodat: *„Legyetek termékenyek, szaporodjatok”*.

Lélekemelő pillanat, amikor egy Új Ember születik. Atyám! Ne engedd az emberiség egészséges, tiszta jövőjét elrontani. Vezesd vissza emberségbe az emberiséget.

Atyám! Gondolkodó lényévé teremtetted az embert. Az embernek adtad osztályrészüd: rendíthetetlen lehet a megismerés útján. Lelkünk van, gondolkodunk, tudunk hinni és tagadni. Tagadással az ember, földi életének lényegét tördeli. Te hitet adtál az embernek. Hitét Benned, Istenében, az igazság megismerésében. Sikeres egyéni életének kibontakoztatásához, értelemmel ruháztad fel az embert.

A tapasztalás igazolja, a keresztényi hit, életet fakasztó.

Atyám! Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.

Krisztus Urunk küldetését János evangéliumában olvasom: „Azért jöttem a világba, hogy ítéletet tartsak, hogy azok, akik nem látnak, azok lássanak, és akik látnak, azok vakok legyenek” (9, 39). Végül is, hogy milyen ember vagyok, az lelkeségem tükrözi:

Atyám, szenteltessék meg a Te neved.

Mennyei Atyám! Szabad akarattal ruháztad föl az embert. Mi, földünk lakói szabad akarattal változtathatjuk környezetünket. Az ég villámlik, milliók környezetét rombolják le tengerparti áradások, a tájfun, a hurrikán. A Tátrán végigvágató szélvihar szétrágta az évszázados fenyőerdőt.

Kérünk Atyám, tereled gondolatainkat alkotásod tiszteletére. A sátáni uralom ellen segítsd az Álmodókat. A hatalom csúcsát birtoklók ne roncsolhassák tovább a természetet, benne az emberiség jövőjét.

Könyörgöm Atyám! Csillapítsd le Földünk háborgását.
Jöjjön el a Te Országod, add meg a mindennapi kenyerünket ma.

Mi Atyánk, aki irányítod utamat, köszönöm felém nyújtott kezedet. Bocsásd meg vétkeimet, ahogyan én is megbocsátok az ellenem vétkezőknek. Segítség, hogy betartsam fogadalmamat. Fohászsomban esdekelve kérek, szíved szeretetével öleld át mindazokat, akik mindennapi gondjaikkal küszködve, nem fedezték fel életükben a természetbe varázsolt szépségeket. De mindennap szembe-sülhetnek lelki világuk megromlóinak kísérleteivel.

Teremtő Atyánk! Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod. Vezesd vissza népeidet ölelő karjaidba.

***

Nehéz percek, órák, napok nyomják vállunkon, jelen szorítottságunkban a múltat. Lecsendesült belső világomat élve, köszönöm Uram, egymásnak teremtettél. Összegyűrted bennünk kettőnk lelkét.

Köszönöm Istenem a fájdalmakat, a szenvedéseket, az örömöket, egymás iránt lévő megértés csodáját.

”Öreg koromban se vess el engem, ha elfogy az erőn, ne hagy el” (Zsolt 71. 9).

Feltör a zokogás. Nem csak szemünkből csorog a könny, lelkünk is sírva fakad. Lassan csitul a félelem. Atyám! Tudom, nagy szeretettel figyeled lépteinket és gondjainkból mutatod a kivezető utat. Köszönöm életem másik felének a hat évtized hosszú, türelmes, együtt érző, segítő együttlétet, melyben a munka az ölelés és a szeretet tette boldoggá életemet.

Otthonunk melegében imára kulcsolom kezeimet.

Mennyei Atyám!

Áldd meg Magyarországot, hogy a Te Mennyországod épüljön a Kárpátok alatt.

Áldd meg ezt a nemzetet, tudjon jó példát mutatni Európa népeinek.

Növeld a magyar emberekben a szeretetet, a hitet, és a reményt.

Adj a magyar népnek erőt, példamutató munkához, az ellene vétkezőkkel vívott küzdelemhez bátorságot, kitartást.

Atyám kérlek, segítsd Mária Országát, a magyar nemzetet.

Mert Tiéd az ország, a hatalom, és a dicsőség. Mindörökké Ámen.